

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

Rīgā

2021.gada 28.septembrī Nr. 1-6/12
Uz 07.09.2021

Latvijas Republikas Satversmes tiesa
tiesa@satv.tiesa.gov.lv

Par pieaicināto personu lietā Nr.2021-18-01

Tiesībsarga birojā šā gada 7.septembrī saņemts Latvijas Republikas Satversmes tiesas tiesneses Anitas Rodiņas 2021.gada 6.septembra lēmums, ar kuru Latvijas Republikas tiesībsargs (turpmāk – tiesībsargs) atzīts par pieaicināto personu apvienotajā lietā Nr.2021-18-01 “Par Krimināllikuma 70.¹¹panta ceturtās daļas un Kriminālprocesa likuma 358.panta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91.panta pirmajam teikumam un 105.pantam”, kas ierosināta, pamatojoties uz likvidējamās akciju sabiedrība “TRASTA KOMERCBANKA” (turpmāk arī – Pieteicēja Nr.1 jeb LAS “TRASTA KOMERCBANKA”) un tās kreditoru ERGO TEC LPP (turpmāk arī – Pieteicēja Nr.2) pieteikumiem.

Izvērtējot lēmumam pievienoto pieteikumu un Saeimas atbildes rakstus, tiesībsargs, ievērojot Tiesībsarga likumā noteikto tiesībsarga kompetenci, sniedz šādu viedokli.

[1] Krimināllikuma 70¹¹.panta ceturtā daļa (turpmāk arī – apstrīdētā norma) nosaka: “Noziedzīgi iegūtu mantu, līdzekļus, ko persona ieguvusi no šādas mantas realizācijas, kā arī noziedzīgi iegūtas mantas izmantošanas rezultātā gūtos augļus konfiscē, ja tā nav jāatdod īpašniekam vai likumīgā valdītājam.”

Kriminālprocesa likuma 358.panta pirmā daļa (turpmāk arī – apstrīdētā norma) nosaka: “Noziedzīgi iegūtu mantu, ja tās turpmāka uzglabāšana kriminālprocesa mērķu sasniegšanai nav nepieciešama un ja tā nav jāatdod īpašniekam vai likumīgajam valdītājam, ar tiesas nolēmumu konfiscē valsts labā, bet iegūtos finanšu līdzekļus ieskaita valsts budžetā.”

Pieteicējas lūdz Satversmes tiesu atzīt apstrīdētās normas par neatbilstošām Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 91.pantam un 105.pantam, pamatojoties uz to, ka apstrīdētās normas nesamērīgi ierobežo Pieteicēju īpašuma

tiesības, kā arī pārkāpj tiesiskās vienlīdzības principu, jo pieļauj vienlīdzīgu attieksmi pret būtiski atšķirīgos apstākļos esošām personām.

[2] Vērtējot, vai apstrīdētās normas ierobežo Satversmes 91. un 105.pantā noteiktās Pieteicēju pamattiesības, ir jāņem vērā šādi apsvērumi.

[2.1] Satversmes 105.pants nosaka: “Ikvienam ir tiesības uz īpašumu. Īpašumu nedrīkst izmantot pretēji sabiedrības interesēm. Īpašuma tiesības var ierobežot vienīgi saskaņā ar likumu. Īpašuma piespiedu atsavināšana sabiedrības vajadzībām pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos uz atsevišķa likuma pamata pret taisnīgu atlīdzību.”

Satversmes tiesa ir secinājusi, ka Satversmes 105.pants paredz gan īpašuma tiesību netraucētu īstenošanu, gan arī valsts tiesības sabiedrības interesēs ierobežot īpašuma izmantošanu. Satversmes 105.panta pirmais teikums aizsargā personas likumīgi iegūto īpašumu, tomēr otrais un trešais teikums ļauj valstij ar likumu ierobežot īpašuma tiesības sabiedrības interesēs. Tiesības uz īpašumu sevī ietver īpašnieka sociālo pienākumu pret sabiedrību – īpašumu nedrīkst izmantot pretēji sabiedrības interesēm, un tiesības uz īpašumu var ierobežot saskaņā ar likumu. Līdz ar to tiesības uz īpašumu var ierobežot, ja vien ierobežojumi ir noteikti ar likumu legītīma mērķa labad un ir samērīgi ar šo mērķi.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka Satversmes 105.pants paredz visaptverošu mantiska rakstura tiesību garantiju un neaprobežojas vienīgi ar īpašuma tiesībām. Ar “tiesībām uz īpašumu” saprotamas visas mantiska rakstura tiesības, kuras tiesīgā persona var izlietot par labu sev un ar kurām tā var rīkoties pēc savas gribas.

Vienlaikus jāņem vērā, ka Satversmes tiesa ir atzinusi, ka Satversmes 105.pants dod personai tiesības tikai uz likumīgi iegūtu īpašumu, taču nedod tiesības uz tādu īpašumu, kas iegūts noziedzīga nodarījuma rezultātā, ja mantas noziedzīga izcelsme ir pierādīta tiesā tiesiskas valsts prasībām atbilstošā procesā¹.

Vērtējot personas tiesību aizskārumu, jāņem vērā, ka tiesību aizskārumam jābūt reālam. Kā norādījis kādreizējais Satversmes tiesas tiesnesis Andrejs Lepse, “konstitucionālā sūdzība vispirms ir individuāls tiesību aizsardzības līdzeklis. Civilās, administratīvās, kriminālās tiesvedības un valsts pārvaldes darbības mērķis, no Satversmes tiesas procesa raugoties, ir nepieļaut tiesvedību Satversmes tiesā, jo tām jānovērš personas tiesību aizskārumus. Tieši tāpēc minētā panta otrā daļa prasa izsmelt vispārējos tiesību aizsardzības līdzekļus, tādējādi vēlreiz apliecinot, ka pieteikuma iesniedzējam jābūt reālam aizskārumam, proti, ja viņš ir “upuris”, jo ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem (ja tādi pastāv) nevar aizstāvēt tiesības, kuras vēl nav aizskartas”².

¹ Satversmes tiesas 2011.gada 6.janvāra lēmums par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2010-31-01, 7.1. punkts.

² Satversmes tiesas tiesneša Andreja Lepses atsevišķās domas Rīgā 2003.gada 4.novembrī lietā Nr.2003-05-01 “Par Krimināllikuma 271.panta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. un 100.pantam”.

[2.2] Pieteikuma iesniedzējas Pieteikumā norāda, ka apstrīdētās normas ierobežo to tiesības uz īpašumu – naudas līdzekļiem, kas noguldīti trīs privātpersonu – [persona a], [persona B] un [persona C] – kontos LAS “TRASTA KOMERCBANKA” (turpmāk – Līdzekļi).

Vispirms jānorāda, ka tiesībsargs pievienojas Saeimas atbildes rakstā paustajam viedoklim, ka Pieteicēju apgalvojums, ka apstrīdētās normas ierobežo to īpašuma tiesības, nav pamatots vismaz divu apsvērumu dēļ.

Pirmkārt, Līdzekļi nav Pieteicēju, bet gan trešo personu – [personas a], [personas B] un [personas C], īpašums. Pieteicēja Nr.1 pieteikumā pauž viedokli, ka naudas līdzekļi kļūst par kredītiestādes īpašumu ar brīdi, kad tie ir noguldīti kredītiestādes kontā, un noguldītājs ar šo brīdi iegūst tikai prasījuma tiesības uz naudas līdzekļiem. Šis viedoklis Pieteicējas Nr.1 ieskatā kalpo par pamatojumu tam, ka Pieteicējai Nr.1 ir īpašuma tiesības uz Līdzekļiem.

Pieteicējas Nr.2 gadījumā īpašuma tiesību aizskārums tiek pamatots ar to, ka Līdzekļu konfiskācijas gadījumā samazinās LAS “TRASTA KOMERCBANKA” mantas apjoms, ko sadalīt kreditoriem, un tā rezultātā Pieteicējas Nr.2 prasījuma tiesības pret LAS “TRASTA KOMERCBANKA”, potenciāli nebūs iespējams apmierināt.

Attiecībā uz Pieteicējas Nr.2 pieteikumu, tiesībsargs pievienojas Saeimas atbildes rakstā paustajam viedoklim, ka Pieteicējas Nr.2 tiesību aizskārums nav reāls, jo apstrīdētās normas pieteikuma iesniegšanas brīdi nav radījušas tai tiesību aizskārumu, un šāds aizskārums nav neizbēgams arī nākotnē. Līdzekļu konfiskācija, kā norāda Pieteicēja Nr.2, var radīt situāciju, kurā LAS “TRASTA KOMERCBANKA” rīcībā nepietiks līdzekļu, lai apmierinātu visu kreditoru prasījumus. Taču, kā norāda arī Saeima atbildes rakstā, joprojām turpinās darbs ar LAS “TRASTA KOMERCBANKA” debitoriem, un kreditoru prasījumu apmierināšanai pieejamais līdzekļu apjoms šobrīd vēl nav zināms. Līdz ar to nav zināms, vai un kādā apmērā Līdzekļu konfiskācijas rezultātā tiks ietekmētas Pieteicējas Nr.2 prasījuma tiesības pret LAS “TRASTA KOMERCBANKA”.

Attiecībā uz Pieteicējas Nr.1 tiesību aizskārumu jāņem vērā, ka kredītiestādes un noguldītāja attiecības balstās uz likumā un savstarpēji noslēgtajos līgumos noteiktajām tiesībām un pienākumiem. Noguldītājs vienojas ar kredītiestādi par līdzekļu glabāšanu noteiktu laiku un šādas glabāšanas nosacījumiem. Kredītiestāde var rīkoties ar noguldītāja līdzekļiem, gūstot no tiem augļus, savukārt noguldītājs saglabā tiesības atprasīt noguldītos līdzekļus no kredītiestādes ar vai bez procentiem. Jāņem vērā, ka arī terminēto noguldījumu gadījumā noguldītājam var būt tiesības atprasīt noguldītos līdzekļus pirms termiņa, samaksājot kredītiestādes noteikto soda naudu. Visas šīs noguldījuma nianse un nosacījumi tiek atrunāti līgumā starp kredītiestādi un noguldītāju.

Papildus vēršam uzmanību, ka saskaņā ar Civillikuma 927.pantu īpašumu raksturo pilnīgas varas tiesības par lietu, t. i. tiesības valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamus labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību. Attiecībā uz kredītiestādē noguldītajiem līdzekļiem šādas tiesības saglabājas noguldītājam, kurš, izlietojot savas tiesības rīkoties ar īpašumu, uz noteiktu laiku nodot to glabāšanā kredītiestādei, piešķirot arī tiesības ar to rīkoties un gūt

no tās augļus, bet vienīgi likumā un līgumā noteiktajās robežās. Papildus jāņem vērā, ka gadījumā, ja Pieteicēju apgalvojums, ka noguldītāja tiesības uz līdzekļiem ar noguldījuma brīdi pāriet kredītiestādei, un noguldītājs iegūst prasījuma tiesības pret kredītiestādi, nav skaidrs, kā noguldītājs varētu iegūt tiesības uz procentiem no noguldītajiem līdzekļiem.

Visbeidzot, tiesībsarga ieskatā, ja noguldītājs ar noguldījuma brīdi nodotu īpašuma tiesības uz noguldītajiem līdzekļiem kredītiestādei, šādam nosacījumam noteikti būtu jābūt iekļautam līgumā ar kredītiestādi.

[2.3] Pieteicējas apgalvo, ka apstrīdētās normas nenosaka pamattiesību ierobežojuma apjomu un robežas un pieļauj pamattiesību patvaļīgu ierobežošanu. No apstrīdētajām normām neesot saprotams, ka ar noziedzīgi iegūtu mantu tādā tiesiskajā situācijā, kāda ir Pieteicēju situācija, būtu jāsaprot kredītiestādes kontā noguldītie līdzekļi, nevis kreditora prasījuma tiesības pret kredītiestādi. Tādēļ apstrīdētās normas ļaujot to piemērotājam patvaļīgi izvēlēties atsavināt nevis kreditoram piederošo īpašumu – kreditora prasījuma tiesības pret kredītiestādi –, bet gan labticīgajai trešajai personai (Pieteicējai Nr.1) piederošos naudas līdzekļus, kuri Pieteicējas Nr.1 maksātnespējas procesa ietvaros būtu izmaksājami citām labticīgajām trešajām personām (labticīgiem kreditoriem).

Tiesībsarga ieskatā šādam Pieteicēju apgalvojumam nevar piekrist, ņemot vērā šādus apsvērumus.

Pirmkārt, kā to savā atbildes rakstā norādīja arī Saeima, Līdzekļi tika atzīti par noziedzīgi iegūtiem, nosakot to konfiskāciju valsts labā, ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 18.jūlija lēmumu kriminālprocesā Nr.11816002517 un 2019.gada 5.februāra lēmumu kriminālprocesā Nr.11816008216.

Nav šaubu par to, kādus tieši līdzekļus tiesa ir noteikusi par noziedzīgi iegūtiem un konfiscējamiem – tiesas lēmumos ir noteikts gan to veids, gan piederība, gan apmērs. Saskaņā ar tiesas lēmumos noteikto par noziedzīgi iegūtiem ir atzīti konkrētām personām – LAS “TRASTA KOMERCBANKA” jeb Pieteicēja Nr.1 – kreditoriem, piederošie Līdzekļi noteiktā apmērā. Apstrīdētajās normās nav jārisina visas iespējamās situācijas, uzskaitot dažādus noziedzīgi iegūtas mantas veidus – to nosaka tiesa lēmumā, katrā individuālā gadījumā konkrēti norādot gan noziedzīgi iegūtas mantas veidu, gan apmēru, gan mantas īpašnieku.

Otrkārt, Pieteicēja Nr.1 nevar tikt atzīta par Līdzekļu labticīgo ieguvēju tās darbības veida specifikas dēļ – šis aspekts detalizēti tiek apskatīts šī viedokļa 4.punktā.

[3] Satversmes 91.pants nosaka: “Visi cilvēki Latvijā ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā. Cilvēka tiesības tiek īstenotas bez jebkādas diskriminācijas.”

Likumdevējs Satversmes 91.pantā ietvēris divus savstarpēji cieši saistītus principus: vienlīdzības principu – pirmajā teikumā un diskriminācijas aizlieguma principu – otrajā teikumā³.

³ Satversmes tiesas 2005.gada 14.septembra spriedums lietā Nr.2005-02-0106, 9.3.punkts.

Vienlīdzības princips nozīmē, ka vienādos faktiskajos un tiesiskajos apstākļos izturēšanās ir vienāda, savukārt atšķirīgos apstākļos izturēšanās ir atšķirīga⁴. Vienlīdzības princips pieļauj un pat prasa atšķirīgu attieksmi pret personām, kuras atrodas atšķirīgos apstākļos, kā arī pieļauj atšķirīgu attieksmi pret personām, kuras atrodas vienādos apstākļos, ja tai ir objektīvs un saprātīgs pamats⁵.

Pieteicējas norāda, ka Līdzekļu konfiskācijas rezultātā vienlīdzības princips tika pārkāpts attiecībā pret LAS "TRASTA KOMERCBANKA" kreditoriem, jo valsts nevis iestājās kopējā kreditoru rindā LAS "TRASTA KOMERCBANKA" klientu – [personas A], [personas B] un [personas C] vietā, pārņemot to prasījuma tiesības, bet gan konfiscēja Līdzekļus, kas tādējādi tika izņemti no LAS "TRASTA KOMERCBANKA" mantas un kļuva nepieejami pārējo kreditoru prasījumu apmierināšanai.

Tiesībsargs nevar piekrist šādam Pieteicēju viedoklim, jo Līdzekļu konfiskācija un kreditoru prasījumu apmierināšana kredītiestādes likvidācijas procesa ietvaros ir divi dažādi procesi ar būtiski atšķirīgu tiesisko pamatu, un tiesību subjektu tiesības un pienākumi to ietvaros nav salīdzināmi. Līdzekļu atzīšana par noziedzīgi iegūtiem ar tiesas lēmumu nozīmē, ka turpmākā to atrašanās civiltiesiskajā apgrozībā privātpersonu īpašumā nav pieļaujama un tie ir jākonfiscē likumā noteiktajā kārtībā. Šāda kārtība savukārt ir noteikta gan Kriminālprocesa likuma 634.¹pantā, gan Noziedzīgi iegūtas mantas konfiskācijas izpildes likumā.

Noziedzīgi iegūtas mantas konfiskācijas izpildes likuma 15.pants nosaka finanšu līdzekļu konfiskācijas izpildes kārtību. Tā otrais un trešais teikums noteic, ka, ja konfiscētie finanšu līdzekļi atrodas citas personas [nevis valsts vai pašvaldības institūcijas] kontā, rīkojumu par to pārskaitīšanu zvērināta tiesu izpildītāja depozīta kontā dod kredītiestādei; zvērināta tiesu izpildītāja rīkojums izpildāms nekavējoties.

Noziedzīgi iegūtas mantas konfiskācijas izpildes likuma 45.pants nosaka rīcību ar valsts labā konfiscētajiem līdzekļiem, proti, tos ieskaita valsts budžetā un pusi no tiem, bet ne vairāk kā divus miljonus *euro* saimnieciskajā gadā novirza atsevišķā budžeta programmā, lai īstenotu nepieciešamos pasākumus finanšu un ekonomisko noziegumu apkarošanai un atbalsta sniegšanai noziedzīgos nodarījumos cietušajiem.

No minētā regulējuma ir skaidrs, ka attiecībā uz Līdzekļu konfiskāciju valsts loma ir būtiski atšķirīga no kreditora lomas, un apgalvojums, ka valstij būtu jāiestājas kreditoru rindā, nav pamatots.

[4] Vienlaikus tiesībsargs vēlas vērst uzmanību arī uz citiem apstākļiem, kas varētu būt nozīmīgi izskatāmās lietas ietvaros.

[4.1] Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija ir darbības, kas veiktas ar noziedzīgi iegūtu mantu ar mērķi radīt trešajām personām maldīgu priekšstatu par mantas izcelsmi.

⁴ Satversmes tiesas 2003.gada 29.oktobra spriedums lietā Nr.2003-05-01, 28.punkts.

⁵ Satversmes tiesas 2020.gada 9.jūlija spriedums lietā Nr.2019-27-03, 20.3.1.punkts.

Lai radītu iespaidu par līdzekļu likumisko izcelsmi, tiek izmantota finanšu sistēma, veicot šķietami ikdienišķus darījumus⁶.

Saskaņā ar Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumu⁷ (turpmāk – Legalizācijas novēršanas likums) noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija ir šādas darbības:

1) noziedzīgi iegūtu līdzekļu pārvēršana citās vērtībās, to atrašanās vietas vai piederības mainīšana, apzinoties, ka šie līdzekļi ir noziedzīgi iegūti, un ja šīs darbības veiktas nolūkā slēpt vai maskēt līdzekļu noziedzīgo izcelsmi vai palīdzēt citai personai, kura iesaistīta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, izvairīties no juridiskās atbildības;

2) noziedzīgi iegūtu līdzekļu patiesā rakstura, izcelsmes, atrašanās vietas, izvietojuma, kustības, piederības slēpšana vai maskēšana, apzinoties, ka šie līdzekļi ir noziedzīgi iegūti;

3) citas personas noziedzīgi iegūtu līdzekļu iegūšana īpašumā, valdījumā vai lietojumā vai to realizēšana, apzinoties, ka šie līdzekļi ir noziedzīgi iegūti.

Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju var iedalīt trīs pamata stadijās⁸:

- izvietošana (*placement*), kad noziedzīgi iegūti līdzekļi (piemēram, skaidra nauda vai tās ekvivalents) tiek iepludināti likumīgā finanšu sistēmā;

- noslēpšana (*layering*) jeb strukturēšana, kad noziedzīgi iegūti līdzekļi, simulējot dažādus darījumus, tiek pārvietoti un strukturēti ar mērķi tos attālināt no sākotnējā izcelsmes avota, radot priekšstatu par veiktiem likumiskiem darījumiem;

- integrācija (*integration*), kad noziedzīgi iegūti līdzekļi tiek integrēti legālā finanšu sistēmā un tālāk, kā šķietami legāli, izmantoti dažādiem mērķiem (piemēram, skaidras naudas izņemšanai, īpašumu iegādei, dažādiem pirkumiem).

Visās trijās noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas stadijās personas, kas iesaistītas legalizācijā, cenšas izmantot kredītiestādes, veicot noziedzīgi iegūtu līdzekļu noguldījumus, ieguldījumus, pārvedumus u.c. Mērķis ir sapludināt noziedzīgi iegūtus līdzekļus ar legāliem finanšu līdzekļiem un slēpt to noziedzīgo izcelsmi.

Kredītiestādes ir Legalizācijas novēršanas likuma subjekti, un to uzdevumi un pienākumi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanā ir noteikti Legalizācijas novēršanas likumā.

Apgalvojums, ka līdz ar finanšu līdzekļu noguldīšanu kredītiestādē tie kļūst par kredītiestādes īpašumu, saplūstot ar pārējiem kredītiestādes kontos esošajiem finanšu līdzekļiem, un kredītiestāde kļūst par to labticīgo ieguvēju, no noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas viedokļa ir absurds, jo nostāda finanšu sistēmu – vienu no ievainojamākiem posmiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas ķēdē – ārpus likuma prasībām, *a priori* legalizējot kredītiestāžu kontos esošos finanšu līdzekļus.

[4.2] Jāņem vērā, ka Pieteicēja Nr.1 jeb LAS “TRASTA KOMERC BANKA” ir Legalizācijas novēršanas likuma subjekts, uz kuru attiecas virkne striktu un detalizētu

⁶ <https://www.fid.gov.lv/lv/darbibas-jomas/noziedzīgi-iegutu-lidzekļu-legalizācijas-noversana>

⁷ Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma 5.pants.

⁸ <https://www.fid.gov.lv/lv/darbibas-jomas/noziedzīgi-iegutu-lidzekļu-legalizācijas-noversana>

prasību noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas jomā. Tā, Legalizācijas novēršanas likums nosaka prasību kredītiestādei veikt visu klientu izpēti un darījumu uzraudzību, kā arī noteikt katra klienta noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riska līmeni un atbilstoši tam nepieciešamības gadījumā (ja attiecīgais risks ir lielāks) piemērot klientam un tā veiktajiem darījumiem padziļinātu izpēti un pastiprinātu uzraudzību.

Līdz ar to Pieteicēju apgalvojums, ka Pieteicēja Nr.1 jeb LAS "TRASTA KOMERCBANKA" (pat, ja pieņemtu, ka tā ir Līdzekļu īpašniece) ir labticīga ieguvēja, kura nezināja, un kurai nevajadzēja zināt par Līdzekļu noziedzīgo izcelsmi, ir absurds pēc būtības, jo kredītiestādes tiešs pienākums ir noskaidrot klienta līdzekļu izcelsmi un jebkādu šaubu gadījumā par līdzekļu izcelsmi nepieļaut to nonākšanu finanšu sistēmā. Vēršam uzmanību, ka viens no licences anulēšanas LAS "TRASTA KOMERCBANKA" iemesliem 2016.gadā bija "ilgstoši trūkumi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā"⁹, kas liecina, ka šī kredītiestāde nepievērsa pienācīgu uzmanību līdzekļu, kas nonāca tajā, izcelsmei.

Papildus jāņem vērā, ka tādu finanšu līdzekļu, kas ir atzīti par noziedzīgi iegūtiem ar tiesas lēmumu, atstāšana civiltiesiskajā apgrozībā privātpersonu īpašumā, tostarp izmaksa likvidējamās kredītiestādes kreditoriem, ir nepieļaujama. Šāda izmaksa būtu pretēja Legalizācijas novēršanas likuma un konfiskācijas mērķim – novērst noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un nepieļaut iespēju turpināt noziedzīgi iegūto līdzekļu civiltiesisko apriti un labumu gūšanu no tiem.

[4.3] Tiesībsargs pievienojas arī Saeimas atbildes rakstā norādītajam, ka Pieteicējas ir nokavējušas Satversmes tiesas likuma 19.²panta ceturtajā daļā noteikto pieteikuma iesniegšanas termiņu, jo termiņš pieteikuma iesniegšanai Satversmes tiesā ir skaitāms no dienas, kad Līdzekļi ar tiesas lēmumu tika atzīti par noziedzīgi iegūtiem un konfiscējamiem valsts labā.

Ar cieņu

tiesībsargs

J.Jansons

Lošaka, 67201406

ilona.losaka@tiesibsargs.lv

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

⁹ <https://www.fktk.lv/jaunumi/pazinojumi-medijiem/anuleta-as-trasta-komercbanka-licence/>